

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

**Nr. 8553 van 12 maart 2008
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 19 december 2007 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 december 2007.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 15 februari 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 maart 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. SHAHAM en van attaché B. BETTENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Het feitenrelaas luidt volgens de bestreden beslissing als volgt:
“Volgens uw verklaringen zou u de Irakese nationaliteit bezitten, van Koerdische origine zijn en afkomstig zijn van Zakho (Noord-irak). U zou met uw ouders, uw broers en uw zussen in de wijk Saba Nissan in Zakho hebben gewoond. In 2004 zou u in Zakho een winkel in schoonheidsproducten hebben geopend. U verklaart nooit politiek actief te zijn geweest. In de herfst van 2006 zou u een liefdesrelatie begonnen zijn met Zainab (I.), een Koerdische vrouw die u in uw winkel zou hebben ontmoet. Zij zou gehuwd zijn met een peshmerga (Koerdische strijder) van de Koerdische Democratische Partij (KDP) en twee kinderen hebben. U zou vijf keer tijdens de nacht bij haar thuis zijn geweest in Zakho. Op 20 november 2006 zouden jullie betrappt zijn door Zainabs echtgenoot, die onverwacht van zijn werk terug thuis kwam. U zou erin geslaagd zijn om via het raam te ontsnappen en naar uw vriend Massoud zijn gevlucht die in een buitenwijk van Zakho woont. De volgende dag zou Massoud u hebben verteld dat familieleden van Zainab in uw winkel en bij uw ouders thuis waren langs geweest. Ook zou u vernomen hebben dat Zainab door haar familie om het leven was gebracht en uw vader de familie van Zainab de toestemming zou hebben gegeven u te doden. Op 22 november 2006 zou de Asayesh (Koerdische veiligheidsdienst) naar uw winkel zijn gekomen met de bedoeling u op te pakken en aan de

familie van Zainab over te dragen. De volgende dag, op 23 november 2006, zou u Zakho hebben verlaten en via Turkije naar België zijn vertrokken. U zou op 8 december 2006 in België zijn aangekomen. Dezelfde dag, op 8 december 2006, diende u een asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten.”

2. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (R.v.St., X, nr. 43.027, 19 mei 1993) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (R.v.St., X, nr. 173.197, 5 juli 2007). De ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

3. De motivering van de bestreden beslissing luidt als volgt:

“Dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van een ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. Zo zijn er een aantal elementen in uw asielaanvraag die de geloofwaardigheid van uw verklaringen ernstig in het gedrang brengen.

Ten eerste dient te worden opgemerkt dat u voor het Commissariaat-generaal (CGVS) ter ondersteuning van uw identiteit en afkomst uw originele identiteitskaart neerlegde. Een kennis zou dit document uit Irak voor u hebben meegebracht. Uw identiteitskaart werd ter authenticatie voorgelegd aan de Federale Politie, die oordeelde dat het door u neergelegde document een totale vervalsing is. De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich hiervoor baseert bevindt zich in het administratief dossier. Door het neerleggen van een vals identiteitsdocument (identiteitskaart) doet het CGVS besluiten dat u de Belgische autoriteiten doelbewust tracht te misleiden om zodanig een verblijfstatus te worden toegekend. Dit ondermijnt dan ook uw algehele geloofwaardigheid.

*U verklaarde verder uw land van herkomst te zijn ontvlucht uit vrees voor represailles vanwege de familieleden van Zainab, nadat aan het licht kwam dat u een relatie met haar had. Hierbij dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen omtrent uw relatie met Zainab niet volledig coherent zijn. Zo verklaarde u tijdens uw eerste interview voor het CGVS dat u Zainab **voor de eerste keer ontmoette in februari 2006** (zie gehoorverslag CGVS, 5/02/2007, p.7). U voegde er verder aan toe dat u **ongeveer één jaar voor uw vertrek uit Irak een relatie met haar bent begonnen** en het in Irak toen **winter** was (zie gehoorverslag CGVS, 5/02/2007, p.7). In strijd hiermee verklaarde u tijdens uw tweede interview voor het CGVS dat u Zainab **een eerste keer in de herfst van 2006 ontmoette** (zie gehoorverslag CGVS, 28/11/2007, p.3-4). Toen u gevraagd werd wanneer in Irak de herfst aanvangt, zei u dat het **na de zomer was en de bladeren van de bomen in die periode een gele kleur hadden** (zie gehoorverslag CGVS, 28/11/2007, p.6). Het feit dat u zich tegensprekt over het moment waarop jullie elkaar ontmoetten en een relatie zijn begonnen zet de geloofwaardigheid van uw verklaringen ernstig op de helling.*

*Verder verklaarde u voor het CGVS dat de vader, de broers en de neven van Zainab naar u op zoek zijn (zie gehoorverslag CGVS, 5/02/2007, p.11). Toen hiernaar tijdens het eerste interview voor het CGVS werd gevraagd **beweerde u de namen van haar broers niet te kennen, noch wist u hoeveel broers zij had** (zie gehoorverslag CGVS, 5/02/2007, p.11). Tijdens het tweede interview voor het CGVS werd u diezelfde vraag opnieuw gesteld. Opmerkelijk was dat u zich nu **plots de namen van twee van haar vier broers, meer bepaald Mohammed en Toewana, kon herinneren** (zie gehoorverslag CGVS,*

28/11/2007, p.10). U voegde eraan toe dat Zainab u de namen van deze broers zou hebben verteld (zie gehoorverslag CGVS, 28/11/2007, p.11). In dit verband dient bovendien te worden opgemerkt dat u weinig informatie kon verschaffen over de familiale situatie van Zainab. U verklaarde dat haar echtgenoot Hesni heette, maar moest het antwoord schuldig blijven toen u werd gevraagd naar zijn volledige naam (zie gehoorverslag CGVS, 28/11/2007, p.7). Verder kon u niet antwoorden op de vraag welke de graad of de functie was van haar echtgenoot bij de peshmerga's en wist u niet waar hij gestationeerd was (zie gehoorverslag CGVS, 28/11/2007, p.6). Evenmin kende u de naam van Zainabs moeder en wist u niet of zij al dan niet zussen had (zie gehoorverslag CGVS, 28/11/2007, p.7 + p.10). U verklaarde verder dat de vader van Zainab bij zijn bezoek aan uw winkel onder meer vergezeld was van een neef. Gevraagd naar diens naam moest u wederom het antwoord schuldig blijven (zie gehoorverslag CGVS, 28/11/2007, p.10). Ook dient te worden vastgesteld dat er weinig geloof kan worden gehecht aan uw verklaring voor het CGVS als zou u niet in staat zijn iets te weten te komen over uw familie die in Irak is achterbleven dan wel over het feit of u momenteel nog steeds door de familie van Zainab wordt gezocht (zie gehoorverslag CGVS, 28/11/2007, p.3). Uit uw verklaringen blijkt immers dat u het adres kent van uw vriend Massoud in Zakho en u een kennis uit België die naar Irak reisde naar Massoud heeft gestuurd. Deze persoon zou contact hebben gehad met Massoud en uw identiteitskaart uit Irak hebben meegebracht (zie gehoorverslag CGVS, 28/11/2007, p.2). Massoud zou u via deze weg ook hebben laten weten dat uw probleem nog steeds niet is opgelost (zie gehoorverslag CGVS, 28/11/2007, p.2). Toen u tijdens het interview voor het CGVS werd gevraagd wat u kon vertellen over de situatie voor u en uw familie in Irak sinds uw vertrek, kon u niet antwoorden. Niets belette u via Massoud te vragen of de familie van Zainab na uw vertrek nog in uw zaak is langs geweest, of zij naar u hebben gevraagd, dan wel via deze weg meer te weten trachten te komen of uw familie na uw vertrek nog problemen met de familieleden van Zainab heeft gekend. Het feit dat u hiernaar niet grondig informeerde doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw vrees voor vervolging (zie gehoorverslag CGVS, 28/11/2007, p.11). Tot slot dringt de vraag zich op waarom u, rekening houdend met het feit dat buitenhuwelijkse seksuele betrekkingen in Irak strafbaar zijn, akkoord gaat om een liefdesrelatie met een vrouw te beginnen die u slechts één keer in uw winkel hebt ontmoet, en waarvan u enkel haar naam kende. Bovendien is het opmerkelijk dat u bij uw eerste afspraak, rekening houdend met de risico's die hieraan zijn verbonden, 's nachts aan de deur van haar huis gaat aanbellen zonder haar verdere informatie te vragen of ze bijvoorbeeld al dan niet gehuwd is dan wel of iemand van haar familie bij haar inwoonde (zie gehoorverslag CGVS, 28/11/2007, p.4-5). Gezien het vastgestelde gebrek aan geloofwaardigheid aangaande uw vluchtrelaas heeft u onvoldoende uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk gemaakt. Verder blijkt uit een analyse van de situatie in Irak blijkt dat er op dit ogenblik in Noord-Irak (Zakho) geen reëel risico van ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet bestaat. Zoals blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan u een kopie in het administratief dossier aantreft, is de situatie op dit ogenblik niet van die aard dat er voor burgers sprake kan zijn van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Het overige door u neergelegde identiteitsdocument, namelijk uw nationaliteitsbewijs, is rekening houdend met bovenstaande opmerkingen aangaande de authenticiteit van uw identiteitskaart, niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in positieve zin kan ombuigen."

4.1. Verweerder meent dat het beroep onontvankelijk is wegens gebrek aan rechtmatig belang en dit omwille van het rechtsbeginsel "*fraus omnia corrumpit*" daar verzoeker een identiteitskaart heeft voorgelegd die, volgens een onderzoek door de Federale Politie, vals is.

4.2. De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing aanvoert dat verzoeker een identiteitskaart bijbrengt die blijkt het onderzoek van de Federale Politie een kleurenkopie

is. Nergens uit de bestreden beslissing blijkt dat verzoeker gebruik maakte van een andere identiteit bij de indiening van zijn asielaanvraag. Verzoeker brengt immers ook een origineel nationaliteitsbewijs bij waarvan de authenticiteit niet in vraag wordt gesteld. De onregelmatigheden vastgesteld op de door verzoeker aangebrachte documenten zijn op zich onvoldoende om *in casu* het rechtsbeginsel "*fraus omnia corrumpit*" toe te passen. De exceptie wordt verworpen.

5.1. Verzoeker ontkent dat het door hem voorgelegde identiteitsstuk een vervalsing zou zijn. Volgens verzoeker betreft het zijn persoonlijke identiteitskaart en is het de enige identiteitskaart die hij in Irak ooit in zijn bezit heeft gehad.

Verzoeker stelt mevrouw Zainab wel degelijk in de herfst van 2006 te hebben ontmoet. De in de bestreden beslissing opgeworpen tegenstrijdigheden zouden miniem en niet relevant zijn. Bovendien zouden zij te verklaren zijn door de zenuwachtigheid die met de gehoren voor de Commissaris-generaal gepaard ging. De overige verklaringen van verzoeker zouden grotendeels wel exact overeenstemmen.

Volgens verzoeker is het vreemd noch ongeloofwaardig te noemen dat hij niet op de hoogte was van een aantal zaken over de echtgenoot van mevrouw Zainab en haar familie aangezien hij haar niet lang kende en haar slechts af en toe vluchtig zag. Verder meent verzoeker dat hij zich wel degelijk informeerde over de situatie van hemzelf en zijn familie na zijn vertrek. Volgens verzoeker kan uit de stelling van zijn contactpersoon dat zijn problemen nog niet zijn opgelost, worden afgeleid dat hij nog steeds wordt gezocht. Zijn eigen familie kon hij niet contacteren aangezien zij aan de familie van Zainab de toestemming gaven hem om het leven te brengen.

Aangaande het nachtelijk bezoek stelt verzoeker dat hij uitgenodigd werd door Zainab omdat haar echtgenoot afwezig was en hij dan ook inschatte dat er aan het nachtelijk bezoek weinig risico verbonden was.

Bij aangetekende brief van 16 januari 2008 bracht verzoeker twee documenten bij, met name een oproeping om voor de rechtbank te verschijnen en een klacht ten aanzien van zijn persoon.

5.2. Verzoeker verklaart ter zitting dat hij de documenten, die werden bijgebracht bij aangetekende brief van 16 januari 2008, verkreeg via een vriend van een zekere Ahmed, een Iraakees die in België woont, die naar Irak terugkeerde. De vriend van Ahmed zou deze stukken dan ontvangen hebben van verzoekers kennis in Irak, Massoud, omdat deze documenten in de winkel lagen van verzoeker. De Raad stelt echter vast dat de authenticiteit van deze bijgebrachte documenten niet kan worden aanvaard omdat ze duidelijk gemanipuleerd zijn gelet op de fotokopie van de handtekening en stempel, hetgeen blijkt uit de identieke plaats van de handtekening ten opzichte van de stempel in beide documenten.

Verzoeker voert geen dienstig argument aan om de vaststelling van de Federale Politie te weerleggen dat de voorgelegde identiteitskaart een kleurenkopie betreft.

Het bijbrengen van meerdere valse documenten ondergraaft verzoekers geloofwaardigheid.

Verzoeker is niet geloofwaardig inzake de door hem voorgehouden relatie met Zainab, gelet op de verschillende tijdsperiodes – in de winter van 2006 en meer specifiek in februari (administratief dossier, stuk 18, p.7) dan wel in de herfst van 2006 (administratief dossier, stuk 3, p.4, 6) – waarin hij de eerste ontmoeting situeert. Aangezien de beweerde relatie met Zainab de kern van zijn asielrelaas uitmaakt is het niet aannemelijk dat hij hieromtrent tegenstrijdige verklaringen aflegt. Verzoekers geloofwaardigheid wordt nog verder ondermijnd door zijn onwetendheid omtrent de figuur van de echtgenoot van Zainab.

De bestreden motivering vindt steun in het administratief dossier, is terecht en wordt niet dienstig weerlegd.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft zoals bepaald in artikel 1, A (2), van de Conventie van Genève van 28 juli 1951.

6.1. Verzoeker vraagt de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, overeenkomstig artikel 48/4, §2, c, van de voormelde wet van 15 december 1980, omdat er wel degelijk een internationaal gewapend conflict is en er op regelmatige basis bombardementen worden uitgevoerd.

6.2. Verzoeker toont ter terechtzitting noch in het verzoekschrift aan dat hij in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig voormeld artikel 48/4, §2, c, daar hij zijn verklaringen niet schraagt door enig begin van bewijs dat er een ernstige bedreiging zou zijn van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld omwille van de Turkse houding. Derhalve kan aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 12 maart 2008 door:

dhr. W. MULS, wnd. voorzitter,
 rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A. DE POOTER, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. DE POOTER.

W. MULS.